

SENDİKALAR YABANCILARDAN PARA ALMAMALI

Aydınlık Gazetesi, 24.09.2011

Yıldırım Koç

Bugün sendikacılık hareketindeki saflaşmalarda kırmızı çizgilerden biri, yabancılardan para alma konusudur. “Yabancı” ile kastedilen, gerçekten işçi aidatlarıyla karşılanan uluslararası dayanışma değildir. Emperyalist devletler, doğrudan veya kendi uşaklıklarını yapan kurum ve kuruluşlar aracılığıyla para dağıtmaktadır. “Yabancı” bunlardır.

Bugünkü sendikacılık hareketinin yetersizliklerini ve yanlışlıklarını dile getiren hareketler, emperyalist güçlerden doğrudan veya dolaylı olarak para almayı reddetmelidir. Bunu yapmadıkları takdirde, bugünün eleştirilen yapılarından fazla bir farkları kalmaz.

Emperyalistlerden doğrudan veya dolaylı biçimde para alanlar, onların sözlerinin dışına çıkamaz. “Bize para veriyorlar ama bu parayı nasıl kullandığımıza karışmıyorlar” gibi bahaneler, safsatadır. Emperyalistler bu konuda aptal değildir; kaz gelecek yerden yumurta esirgemezler. Yumurtaların karşılıksız verildiğini ileri sürenler ya çok saftır, ya da emperyalistlerin işbirlikçisi.

Emperyalistlerin yumurta karşılığı aldığı kaz çeşitli biçimlerde olabilir. Bu yumurtalar karşılığında Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi konusunda ayrıntılı istihbarat sağlanır. Bu yumurtalar sayesinde bu örgütlerin emperyalizme karşı tavır almaları, anti-emperyalist mücadeleye girmeleri, hatta “emperyalizm” kavramını kullanmaları bile engellenir. Bu yumurtalar, sınıf mücadelesinin birer aracı olması gereken sendikaların “sosyal diyalog” taraftarı kılınmasında etkili olur.

Emperyalistlerden doğrudan veya dolaylı olarak para alanlar, emperyalistlerin düdüğünü çalar. Asırların deneyiminden süzülerek gelen ifadeyle, “para alan emir alır.”

Türk-İş’in tarihinde çok olumlu işler de vardır, kara lekeler de.

Kara lekelerden biri, ABD emperyalistlerinden alınan paralardır.

Türk-İş’in 1986 yılındaki 14. Genel Kurulu’nda, Petrol-İş’in o dönemki genel başkanı Cevdet Selvi’nin başkanlığındaki muhalefet listesinin en önemli taleplerinden biri, yabancı kaynaklardan para alınmamasıydı. Rahmetli İlyas Köstekli ile birlikte hazırladığımız ve Türk-İş’teki muhalefet tarafından açıklanan “Nasıl Bir Türk-İş İstiyoruz?” metninde şu ifade vardı: “Türk-İş’in bir eğitim fonu oluşturulmalı ve eğitim çalışmaları tümüyle bu fondan finanse edilmelidir. Türk-İş’in eğitim çalışmalarından doğrudan ya da dolaylı bir biçimde yerli ve yabancı sermayedarların, T.C.Devletinin veya başka ülkenin devletinin parası kullanılmamalı, Asya Amerika Hür Çalışma Enstitüsü (AAFLI) ile ilişkiler kesilmelidir.”

Türk-İş’in 7-13 Aralık 1992 günleri toplanan 16. Genel Kurulu’nda da şu karar kabul edildi: “Türk-İş’in eğitim faaliyetlerinin finansmanı için kuruluşlardan yapılan katkıların artırılmasını, yabancı devletlerden doğrudan veya dolaylı olarak alınan parasal kaynaklarla veya doğrudan veya dolaylı yabancı devlet kuruluşları ile bağımsızlığımızı zedeleyici işbirliklerine gidilmemesini ve ortak eğitim programlarının düzenlenmemesini...”

Türk-İş günümüzde bu kararlara uymuyor; emperyalist Avrupa Birliği’nin fonlarını rahatça kullanıyor. Aynı durum DİSK ve Hak-İş için de geçerlidir.

Peki, Türk-İş yönetimine birçok haklı eleştiri getiren ve çeşitli konularda doğru öneriler geliştiren Sendikal Güçbirliği Hareketi, yabancılardan para alma konusunda tepki gösteriyor mu?

Yönetime gelirlerse, Türk-İş’in Avrupa Birliği projelerinden çekileceğini, yabancı devletlerden doğrudan veya dolaylı yollardan para almaya kesinlikle son vereceğini açıklıyor mu?

Ne yazık ki, HAYIR.

Sendikal Güçbirliği Hareketi, Türk-İş’in 1986 genel kurulunda muhalefetin programını ve Türk-İş’in 1992 genel kurul kararını yeniden okumalı; bu çizginin gerisine düşmemelidir. Yoksa bugünkü Türk-İş yönetiminden bir farkları kalmaz.

